

ת"פ 49823/02/21 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני - נוכח ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 49823-02-21 מדינת ישראל נ' pkubh
תיק חיצוני: 792262/2020

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
מאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד חננאל שקלאר
נגד פלוני - נוכח ע"י עו"ד ורד אברהם
נאשם

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בהכרעת דין מיום 12.06.22, בעבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

הנאשם הורשע בכך, שבתאריך 26.10.2020 בשעה 20:00 לערך, במהלך שיחת טלפון עם המתלוננת, איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה, בכוונה להפחידה או להקניטה, בכך שאמר לה: "**את יודעת מה אומר אבא שלי? ... את יודעת אנחנו לא ערבים, אנחנו פי עשר ערבים יותר גרוע, את יודעת מה אומר אבא שלי? אם אתה גבר אתה חותך את הראש שלה אם לא אתה לא יכול לחזור לטורקיה, את רוצה אני מנסה? את מוכנה? את רוצה להביא את הסוף של החיים שלך? ... את יודעת במשפחה שלנו אשתו של... עשה טעות היה בבית סוהר... הוא ברח מבית הסוהר הרג אשתו של אח שלו**".

2. המחלוקת בין הצדדים במהלך המשפט לא נסובה על עצם אמירת המלל המיוחס לנאשם, שכן מדובר בשיחה מוקלטת. המחלוקת נסובה על הקשר הדברים וכוונת הנאשם. טענת ההגנה כי המלל אותו אמר הנאשם אינו מאיים ולא כוון לאיום נדחתה. נקבע בהכרעת הדין, כי המלל אותו אמר הנאשם למתלוננת הוא איום מפורש, בוטה וחמור. נקבע, כי התקיים היסוד הנפשי הנדרש בעבירה אצל הנאשם. נדחתה טענת ההגנה בדבר רקע בהתנהגות לא ראויה מצד המתלוננת, ביחסיה עם הוריו של הנאשם, שהיווה "טריגר" לדבריו בשיחה ונקבע, בהקשר זה, כי גם לשיטת הנאשם המלל נועד להניא את המתלוננת מלפנות להוריו בעניין אי תשלום מזונות הילדים המשותפים ולהפחיד אותה שלא תעשה כן, דבר המהווה איום ברור. נדחתה גם טענה נוספת מצד הנאשם, כי ברקע לדברים "בגידתה" של המתלוננת בו כטענה שלא הונחה בעניינה תשתית עובדתית, אך מכל מקום, גם לשיטת הנאשם בעדותו בעניין זה, דבריו נועדו לאיים על המתלוננת שדינה של אישה בוגדנית הוא מוות.

נדחתה בהכרעת הדין טענת ההגנה בדבר הפרדה בין עמדות וכוונות הנאשם ובין מה שהוא מייחס בשיחה

כעמדותיהם וכוונותיהם של בני משפחתו. נקבע, כי הנאשם מזהה את עצמו עם בני משפחתו ועם עמדותיהם, כשהוא מתאר באוזניה את דין המוות שהיא צפויה לו; שואל אותה אם היא מעוניינת להביא לסוף חייה; מתאר באוזניה תיאורים של בני משפחתו שרצחו את נשותיהם ללא סיבה, ועוד.

טענות הצדדים לעונש

3. **המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב (במ/1).

בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובהם שמירה על ביטחונה האישי, שלמות גופה ושלמות נפשה של המתלוננת. נטען, כי כחלק מהמלחמה במגפת האלימות, יש להטיל עונשי מאסר כבדים ומשמעותיים מאחורי סורג ובריה על מי שמאיימים על נשים.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען, כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית. מדובר באיומים ברף גבוה, כשהנאשם מאיים על המתלוננת כי יחתוך את ראשה ואף מספר לה דוגמא מאירוע שהתרחש במשפחתו המלמד כיצד יש לנהוג עם "נשים סוררות". טענותיו של הנאשם כי דבריו הגיעו בעקבות התגרות מצד המתלוננת נדחו במסגרת הכרעת הדין.

המאשימה הפנתה לאסמכתאות לתמיכה בעמדתה העונשית:

ת"פ 58985-02-15 **מדינת ישראל נ' ימצה** - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים כלפי בת זוג ונקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-13 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** - על הנאשם הוטלה שנת מאסר בגין עבירת איומים כלפי בת זוג.

עפ"ג (מרכז) 28500-08-14 **אשתה אשר טלה נ' מדינת ישראל** - בית המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר, שאפשר וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בעניינו של מי שהורשע בעבירת איומים. על הנאשם, בעל שתי הרשעות קודמות, הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

רע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** -נאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים. אושר מתחם הענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

ת"פ 2158-03-14 **מדינת ישראל נ' עלואה** - הנאשם הורשע בשני מקרי איומים על גרושתו, שבוצעו בשיחה טלפונית ממקום כלאו. נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר. על הנאשם הוטלו 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ 28482-05-20 **מדינת ישראל נ' לוי** - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים כלפי בת זוג. נקבע מתחם הנאשם בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, שלחובתו תנאי בתוקף, הוטלה שנת מאסר וענישה נלווית.

ת"פ 48710-07-21 **מדינת ישראל נ' דהיני** - הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי עובדת סוציאלית. נקבע מתחם ענישה של שישה חודשי מאסר ועד שנת מאסר. על הנאשם הוטל עונש בתחתית המתחם בנסיבותיו האישיות.

נוכח כל האמור, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא 6-12 חודשי מאסר, וענישה נלווית.

באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה המאשימה הפנתה לכך שאין לנאשם רישום פלילי קודם בישראל. נטען, כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו. נטען, כי אין שיקולים ממשיים במקרה זה המצדיקים הקלה עם הנאשם וכי שיקולי הרתעת היחיד והרבים מחייבים להחמיר עמו.

לסיכום, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, ולהטיל עונשים נלווים של מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת, קנס והתחייבות.

4. **ההגנה** עתרה לביטול הרשעת הנאשם. לחלופין, ביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

נטען, כי תוכן האיומים אינו חמור, וכי הדברים נאמרו בהמשך לשיח עם המתלוננת, זאת באמצעות הטלפון, כשהנאשם רחוק ממנה. נטען, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, פרוד מהמתלוננת ואינו נמצא בקשר עמה פרט לעניינים הקשורים בילדיהם. נטען כי לא ניכר סיכון כי אמירות כאלה יחזרו על עצמן ואין סימן לאובססיביות של הנאשם כלפי המתלוננת. כן נטען, כי הנאשם למד את הלקח וימעיט ביצירת קשר עמה. בד בבד נטען, כי החמרה בענישה כלפי הנאשם תחמיר שלא לצורך את היחסים בין הנאשם למתלוננת, מאחר שיש להם ילדים משותפים.

נטען כי בהתאם לפסיקה הנוהגת, מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי לעבודות שירות וכי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. ההגנה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה העונשית:

עפ"ג 40105-03-16 **מדינת ישראל נ' שי אלביליה** - נאשם הורשע על-פי הודאתו בשתי עבירות איומים. נקבע מתחם שנע בין עונש שאינו כולל מאסר, ובמקרים מתאימים אף אינו כולל הרשעה, לבין מאסר למספר חודשי מאסר, שיכול שירוצה בעבודות שירות. על הנאשם הוטלו ארבעה ימי מאסר בפועל, כך שהנאשם לא נדרש לשאת בעונש מאסר נוסף, לצד מאסר על תנאי וקנס. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי נדחה. נטען, כי במוקד השיקולים היו סיום המערכת הזוגית והיעדר אינדיקציה למימוש האיומים.

ע"פ 3255/14 **יוסף ביטון נ' מדינת ישראל** - נאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים כלפי אחותו הבגירה. עתירתו לביטול ההרשעה נדחתה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לתקופת מאסר קצרה.

על הנאשם הוטל מאסר מותנה. ערעור הנאשם על ההחלטה שלא לבטל הרשעתו נדחה.

נטען, כי הנאשם מסר את ההקלטה ולא כפר בתוכן האמירות, אלא ניהול ההליך נסב על פרשנות דבריו, כך שאין לזקוף לחובתו את ניהול ההליך. בהקשר זה בחרה ב"כ הנאשם לציין, כי בישיבת גישור הציע מותב אחר למחוק את כתב האישום ולאור זאת, הנאשם בחר לנהל את המשפט.

נטען, כי יש להקל עם הנאשם בהיותו ללא הרשעות קודמות, וללא מעמד בישראל. נטען, כי הנאשם מצוי בהליך להסדרת מעמדו בישראל וההליך עלול להיפגע כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה.

5. הנאשם עצמו בדבריו לבית המשפט ביקש לסגור את התיק. הנאשם מסר שהוא יודע לא איים על המתלוננת וגם אם דבריו נחשבים כאיום, הוא לא התכוון לכך. הנאשם מסר, שהתיק המתנהל מפריע לו לצאת מהארץ ולקבל מעמד בישראל והוא מרגיש כלוא בארץ מכיוון שאינו יכול לצאת לטורקיה עם ילדיו. לדברי הנאשם, המתלוננת היא אישה רעה שמבקשת להזיק לו. הוא מבקש לסיים את ההליך ולחיות חיים נורמטיביים.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

6. בתום שמיעת הטיעונים ועל מנת להשלים את איסוף הנתונים הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. ביום 25.10.22, התקבלה הודעה מהממונה כי הנאשם התייצב לראיון ללא אישורים רפואיים כנדרש. ביום 2.11.22 הודיעה ב"כ הנאשם, כי בשל מעמדו של הנאשם בישראל הוא אינו מבוסס, אינו יכול להמציא מסמכים רפואיים לממונה וכן נמסר כי לאחר בירור העובדה שהנאשם אינו מבוסס על ידי המוסד לביטוח לאומי, נמנעת ממנו האפשרות לרצות מאסר בעבודות שירות.

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. עבירת האיומים היא עבירת אלימות. הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה ממנה דומים במהותם ולעיתים גם בעוצמתם. עבירת איומים כלפי אישה במערכת היחסים הזוגית או המשפחתית צריכה להיבחן, איפוא, בהקשר המשפטי והחברתי של תופעת האלימות כלפי נשים. בהקשר זה פותחו בבתי המשפט כלי סיווג

ואבחנה בעזרתם בתי המשפט קובעים את מידת הפגיעה בערכים המוגנים בין היתר בהבנת ההקשר הרחב יותר של הקשר הזוגי, של מידת המוגנות והפגיעות של הקורבן ונסיבות קונקרטיות נוספות.

כעולה מהראיות שנפרסו בבית המשפט ומהמצאים בהכרעת הדין, המקרה בו הורשע הנאשם אינו חריג או יוצא דופן במערכת היחסים הזוגית שבין הנאשם למתלוננת. והמלל המאיים בשיחה נושא כתב האישום הוצדק על ידי הנאשם בעדותו בבית המשפט ובמידה רבה גם בדבריו האחרונים לעונש.

תוכן האיומים הוא ברף הבינוני-גבוה והוא כולל מספר ביטויים של פגיעה בחייה של המתלוננת, חלקם ביטויים פיגורטיביים, אף תוך הפנייה למעשים קודמים של בני משפחתו של הנאשם כלפי נשותיהם.

ההקשר שבו הושמעו האיומים, גם על פי עדות הנאשם עצמו, הוא של מי שנהג לעקוב אחרי המתלוננת, להקליט ולצלם אותה.

גם לשיטת הנאשם עצמו, אשר ניסה להמעיט מחומרת התנהגותו, ההקשר בו נאמרו האיומים הוא התנהגותה ה"בוגדנית" של המתלוננת, בתקופה שבה גם לדברי הנאשם כבר היו פרודים וכן בהקשר של ציפיית המתלוננת שהנאשם יישא במזונות ילדיו הקטינים. קיים איפוא קשר הדוק בין האירוע, ובין מערכת היחסים הכוללת שבין הנאשם למתלוננת גם לאחר פרידתם ובפרט בכל הקשור לגידול ילדיהם המשותפים, אף לאחר הפרידה.

המתלוננת חוותה את דברי הנאשם כמאיימים ופוגעניים ודיווחה על תחושת פחד כתוצאה מהם. מיאוסה של המתלוננת מיחסו הנמשך של הנאשם כלפיה הופגנה בהאזנה לשיחה עצמה וכן בעדותה בבית המשפט. הפגיעה במתלוננת כתוצאה מהאיומים משמעותית ופוטנציאל הפגיעה הטמון באיומים שנועדו לשלוט בהתנהלות האישה, לפגוע בה עקב רצונה בפירוק הקשר הזוגי או להניא אותה ממיצוי זכויותיה או זכויות הילדים הקטינים הוא רב.

במובן זה יש לקבוע, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית וכי מידת אשמו של הנאשם גבוהה.

9. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** תומכת היטב בעמדת המאשימה לעונש. ככלל, במקרים דומים של איומים שאינם ברף הנמוך כלפי אישה בהקשר המתאים של מערכת היחסים הזוגית או פירוקה, מתחם העונש ההולם מתחיל מעונש מאסר, שבמקרים מתאימים אפשר שירוצה בעבודות שירות.

גם מהבחינה הנורמטיבית נכון הדבר: אלא אם קיימות בפני בית המשפט אינדיקציות ברורות לכך שמדובר באירוע חריג שאינו מאפיין את התנהלות הקשר הזוגי או עמדותיו של הגבר האלים (באופן המשפיע על **עצם קביעת המתחם** בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה) או שקיימות בפני בית המשפט אינדיקציות ברורות לשיקום הנאשם ו/או שיקום התא המשפחתי (באופן המאפשר סטייה מהמתחם משיקולי שיקום) - מדיניות ענישה נכונה ונחוצה היא, שעל הגבר המאיים יוטל עונש מאסר.

בחנתי את שתי האסמכתאות אליהן הפנתה ההגנה ולא מצאתי כי ניתן ללמוד מהן לענייננו. ואולם, בבחינת פסיקת בתי המשפט, אכן ניתן למצוא מקרים ספורים, בהם גם במקרים חמורים נקבעו על ידי הערכאה הדיונית מתחמי ענישה המתחילים מעונשים צופי פני עתיד. בכל הכבוד, מדובר במקרים שאינם מאפיינים את הפסיקה הנוהגת, אינם מהווים פסיקה מנחה ובית משפט זה אינו יכול לקבלה כמדיניות ענישה ראויה (ראו למשל ת"פ (עכו) 13544-08-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.11.2022)).

בהינתן כל המפורט לעיל, מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר, הניתנים במקרה המתאים לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר, ועונשים נלווים.

שאלת ביטול ההרשעה

10. ההגנה עתרה בפתח טיעוניה לבטל את הרשעת הנאשם, על מנת שלא לפגוע בהליך הסדרת מעמדו של הנאשם במשרד הפנים. הטענה נטענה ללא כל תמיכה משפטית או עובדתית. דין הטענה להידחות משלא נמצא, כי מתקיימים במקרה זה המבחנים הקבועים בפסיקה המאפשרים ביטול ההרשעה.

ראשית לכל, הנאשם הורשע במעשה חמור שפגיעתו רבה אך הוא אינו מכיר כלל בפגיעה שפגע במתלוננת או בפסול שבמעשיו, כפי שניכר היטב מדבריו האחרונים בפני בית המשפט. בנסיבות אלה סבורתני שקיימת מניעה עקרונית בביטול ההרשעה אף לפי המבחן הראשון של הלכת **כתב**. מעבר לכך, הנאשם לא הצביע באופן אמיתי על פגיעה קונקרטית שעלולה להיגרם לו כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה ובעניין זה טיעון בעלמא מפי הסניגור, לא די בו. אציין, כי גם לו נתמכה באסמכתאות הטענה בדבר פגיעה אפשרית בהליך הסדרת מעמדו של הנאשם בישראל כתוצאה מן ההרשעה, לא היה במקרה זה כדי להביא לקבלת הבקשה. נהפוך הוא: כאשר מדובר במי שהליך הסדרת מעמדו בישראל קשור בטבורו לקשר הזוגי עם המתלוננת והילדים המשותפים, עובדת הרשעת הנאשם בעבירת האיומים החמורה כלפיה היא עובדה חשובה ורלוונטית שמן הראוי שתישקל על ידי הגורם המוסמך במסגרת ההליך המנהלי.

לאור זאת, עתירת הנאשם לביטול הרשעתו נדחית.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לזכות הנאשם לקחתי בחשבון כי לנאשם אין הרשעות קודמות בתקופת שהייתו בישראל.

לקחתי בחשבון כי בהיותו זר בישראל, ריצוי עונש מאסר יקשה עליו יותר מאשר על אזרח ישראלי בעל גורמי

תמיכה. לקחתי בחשבון את הודעת ההגנה לתיק לעניין האפשרות לרצות מאסר בעבודות שירות.

מאידך גיסא, לקחתי בחשבון כי הנאשם אינו נוטל כל אחריות על המעשה שהורשע בו, אינו מביע חרטה או אמפתיה כלפי הקורבן, ואף יתרה מכך, הוא מאשים את המתלוננת שמעשיה והתנהגותה, חלקם נקבע כי לא הוכח עצם קיומם והם תוצאה של חשדנות והאשמות שווא, מצדיקים את מעשיו. גם בדבריו האחרונים לעונש הנאשם הצדיק את התנהגותו והאשים את המתלוננת. עובדה זו, מעבר לכך שאינה מאפשרת לשקול לזכותו של הנאשם נטילת אחריות והבעת חרטה, אף מלמדת, כי קיים אינטרס מיוחד ומובהק של הרתעת היחיד. נחוצה העברת מסר ברור, חד, מציב גבולות ומרתיע לנאשם, אשר סבור כי התנהלותו תקינה.

נוכח כל האמור לעיל מצאתי, כי עתירת המאשימה לעונש להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, היא עתירה מתונה, אפשר שהיא מתונה יתר על המידה. לולי עתירה זו, בית המשפט היה נוטה להטיל על הנאשם עונש במרכז המתחם.

לעניין תקופת המאסר שתוטל על הנאשם לקחתי בחשבון גם את עמדת ההגנה, כי הנאשם אינו יכול לרצות מאסר בעבודות שירות, אף שהיה נכון לכך. גם מסיבה זו, בית המשפט לא יחמיר עם הנאשם.

סוף דבר:

12. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה, בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. פיצוי למתלוננת, ע"ת 1, בסך 3,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 ימים, ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטי שתמסור המאשימה למזכירות עד ליום 15.12.22. **המזכירות תעקוב.**

תיק מוצגים מוחזר למשמורת המאשימה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ג, 29 נובמבר 2022, במעמד
הצדדים.

עמוד 7

